

Sygn. akt II K 182/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Morycz

Protokolant: Sekretarz sądowy (...)

przy udziale Prokuratora (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r.

sprawy (...)

s. (...) i (...) zd. (...)

ur. (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 (szóstego) stycznia 2019 r. ok. godz. 18:50 w miejscowości (...), gm. (...), woj. (...), w rejonie ul. (...) na 4,4 km drogi krajowej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie – 0,83 mg/l, II badanie – 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 1,40 ‰ alkoholu etylowego w płynie ustrojowym w postaci krwi oraz będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Białymstoku, sygn. akt XVK-1262/13, kierując pojazdem mechanicznym marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc drogą krajową nr (...) od miejscowości (...) w kierunku drogi wojewódzkiej nr (...) z nieustalonych przyczyn zjechał na przeciwległy pas ruchu i uderzył czołowo w nadjeżdżający z naprzeciwka pojazd marki (...) o nr rej. (...), czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust. 1, art. 16 ust. 2, art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz.U. 2018 poz. 1990) w wyniku czego nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, w wyniku którego obrażeń ciała w postaci licznych złamań żeber po stronie lewej potwierdzonych badaniem RTG doznał pasażer pojazdu (...) o nr rej. (...) (...), powodując u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała i roztrój zdrowia na okres powyżej dni 7 (siedmiu) w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.,

to jest o czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

I. oskarżonego (...) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, za który na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 62 kk orzekając terapeutyczny system jej wykonania w związku z uzależnieniem od alkoholu;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 47 § 3 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego (...) w wysokości 5.000 (pięciu) tysięcy złotych;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności czas pozbawienia wolności w niniejszej sprawie - tymczasowego aresztowania od dnia 6 stycznia 2019 r., godz. 20.00 do dnia 14 czerwca 2019 r.;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 182/19

UZASADNIENIE

W toku postępowania sądowego oskarżony (...) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składając wyjaśnienia korespondujące ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a następnie za pośrednictwem swojego obrońcy, wykorzystując uprawnienie określone w art. 387 kpk, wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w terapeutycznym systemie jej wykonania, jak również orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych i nawiązki na rzecz pokrzywdzonego (...) w wysokości 5.000 złotych.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonego (...) i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Wobec wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w oparciu o treść art. 387 kpk, Sąd w trybie art. 424 § 3 kpk ograniczył sporządzenie uzasadnienia wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej i wskazanych w nim rozstrzygnięć.

Oskarżony (...), za pośrednictwem swego obrońcy, złożył wniosek o wydanie wyroku w trybie art. 387 kpk przed zakończeniem pierwszego przesłuchania na rozprawie głównej, a więc w terminie przewidzianym tym przepisem. Czyn zarzucany oskarżonemu (...) nie jest zagrożony karą przekraczającą 15 lat pozbawienia wolności.

Składając wyjaśnienia w postępowaniu sądowym oskarżony (...) odwołał część wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, stwierdzając że są nieprawdziwe

i wyjaśniając motywy ich złożenia. W związku z tym przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z rzeczywistością. Mając je na uwadze, jak również pozostały zgromadzony materiał dowodowy, uznano że wina i okoliczności popełnienia czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Jednocześnie cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. W tych okolicznościach warunki formalne wystąpienia z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego określone w art. 387 kpk zostały spełnione. Wobec powyższego Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego (...) o wydanie wyroku w tym trybie i wymierzenie mu zarówno wnioskowanej kary, jak również pozostałych orzeczeń. Przy czym oskarżony (...) został pouczony o skutkach skorzystania z tej instytucji, będąc w dodatku reprezentowany przez obrońcę z wyboru.

Sąd opierał się na zgromadzonym materiale dowodowym, który nie budził żadnych wątpliwości. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego (...) w postępowaniu sądowym korespondują z zeznaniami świadków (...), (...) i (...). Na jego sprawstwo wskazują również uznane za wiarygodne wszelkie dowody pozaosobowe, które także nie były kwestionowane, w tym protokół badania stanu trzeźwości, sprawozdanie z badania krwi, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i opinia biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej. Z dużą dozą ostrożności Sąd podszełł

jedynie do zeznań świadków (...), która w większości złożyła zeznania zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, jednakże nie ujawniała okoliczności kierowania pojazdem przez oskarżonego (...), co zdaniem Sądu wynikało z tego, że jako jego partnerka chciała go uchronić przed grożącą mu odpowiedzialnością karną. W tym zakresie nie oparto się na jej relacji. W świetle powyższych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń Sąd doszedł do przekonania, że wina oskarżonego (...) została w pełni udowodniona. Zwłaszcza, że ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, na którym się oparto.

Dokonując analizy materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony (...) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Zgodnie z art. 177 § 1 kk karze pozbawienia do lat 3 podlega ten kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk, czyli takie, które powodują naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na czas przekraczający 7 dni. Przepis art. 178 § 1 kk ustanawia typ kwalifikowany dla powyższego przestępstwa, przewidując jednocześnie surowsze zagrożenie karą. Zgodnie z tym przepisem bowiem skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, art. 174 lub art. 177 kk, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 177 § 2 kk w wysokości nie niższej niż 2 lata, do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę. Natomiast w myśl art. 178a § 1 i 4 kk karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodny lub powietrznym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony (...) w dniu 6 stycznia 2019 r. w miejscowości (...) na drodze krajowej nr (...) kierował pojazdem mechanicznym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone przez funkcjonariuszy Policji przybyłych na miejsce wypadku drogowego z udziałem oskarżonego wykazało wyniki 0,83 mg/l i 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Jednocześnie od oskarżonego została pobrana krew, w której następnie została stwierdzona zawartość alkoholu etylowego o stężeniu 1,40 promila w chwili jej pobrania. Oskarżony przyznał się, że zanim wsiadł przed kierownicę samochodu, spożywał alkohol w postaci drinków. Zgodnie z art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W momencie zdarzenia, jak wynika z karty karnej i odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt XV K 1262/13, oskarżony (...) był już uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Tym samym niewątpliwie wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 i 4 kk, które popełnił umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony (...) jako osoba dorosła i z pewnym doświadczeniem życiowym doskonale wiedział, w jakim znajduje się stanie, stwarzając zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Jednocześnie oskarżony (...) wypełnił znamiona czynu z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk. Znajdując się bowiem w stanie nietrzeźwości zjechał na przeciwległy pas ruchu i uderzył czołowo w nadjeżdżający z naprzeciwnika pojazd marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym kierował (...). Zachowując się w ten sposób naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, która dotyczy obowiązku zachowania ostrożności bądź szczególnej ostrożności w celu uniknięcia wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo związkowi z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę, w art. 16 ust. 2 cytowanej ustawy poprzez skorzystanie z lewej jezdni dla przeciwległego kierunku ruchu mimo obowiązku jazdy na prawej jezdni drogi dwujezdniowej oraz w art. 45 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy poprzez prowadzenie pojazdu mechanicznego

w stanie nietrzeźwości. Na skutek niezachowania powyższych zasad oraz wprawienia się w stan nietrzeźwości oskarżony (...) nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, doprowadzając do zderzenia z pojazdem kierowanym przez (...). W wyniku zderzenia tych pojazdów pasażer kierowanego przez niego samochodu, pokrzywdzony (...), doznał obrażeń ciała w postaci licznych złamań żeber po stronie lewej potwierdzonych badaniem RTG skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała i rozstrojem zdrowia pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni. Tym samym Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonego (...), które na skutek naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadziło do wypadku drogowego skutkującego doznaniem przez pokrzywdzonego (...) obrażeń ciała w rozumieniu art. 157 § 1 kk, wyczerpało znamiona występku z art. 177 § 1 kk. Biorąc pod uwagę, że w momencie tego zdarzenia oskarżony (...) znajdował się w stanie nietrzeźwości, możliwym było przypisanie mu typu kwalifikowanego tego przestępstwa określonego w art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk.

Wobec faktu, że jedno zachowanie oskarżonego (...) wyczerpało znamiona dwóch opisanych wyżej przestępstw jednocześnie, właściwa była kumulatywna kwalifikacja prawnej czynu. Tym samym oskarżony (...) dopuścił się przestępstwa z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na uwadze przesłanki określone w art. 53 kk mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i okoliczności łagodzące.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jako bardzo wysoki, bo choć przestępstwo wyczerpujące znamiona przepisu art. 177 § 1 kk, którego między innymi dopuścił się oskarżony (...) jest przestępstwem nieumyślnym, to skutek będący konsekwencją jego zachowania w postaci obrażeń ciała pokrzywdzonego (...), musi rodzić surową ocenę jego postępowania. Zwłaszcza, że znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości, niemal trzykrotnie przekraczającym granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem i blisko siedmiokrotnie przekraczającym normę prawnie dopuszczalną. Okolicznością obciążającą była tu przede wszystkim uprzednia karalność oskarżonego (...), który jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym przez sądy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Oznacza to, że oskarżonym (...) nie wyciągnął z tego żadnych wniosków i po raz kolejny wszedł w konflikt z prawem. Będąc osobą dorosłą, z pewnym doświadczeniem życiowym i wiedząc że stan nietrzeźwości w znacznym stopniu wpływa na człowieka, a tym bardziej kierowcę, postanowił prowadzić samochód, świadomie narażając innych uczestników ruchu drogowego na realne i poważne niebezpieczeństwo. Nie tylko w postaci utraty zdrowia, ale również życia. W tym przypadku niewiele bowiem brakowało, żeby śmierć poniosły trzy osoby. Zdaniem Sądu jedynie szczęśliwy zbieg okoliczności spowodował, że skończyło się na obrażeniach pokrzywdzonego (...) i - w tym przypadku mniejszych - (...). Oskarżony (...) uczynił tak nie po raz pierwszy, albowiem był już wcześniej karany za czyn z art. 178a § 1 kk, ewidentnie będąc osobą uzależnioną od alkoholu, nie panującą nad swoim postępowaniem pod jego wpływem i nie myślącą o konsekwencjach. Okolicznością łagodzącą było jedynie przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzył oskarżonemu (...) karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za zachowanie kwalifikujące się z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk Sąd miał możliwość wymierzenia mu kary od 2 miesięcy do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Należy w tym miejscu podkreślić, że treść art. 178 § 1 kk wyłącza możliwość zastosowania dobrodziejstwa z art. 37a kk i wymierzenie kar wolnościowych. Natomiast za zachowanie kwalifikujące się z art. 178a § 1 i 4 kk Sąd miał możliwość wymierzyć karę od 3 miesięcy do lat 5 pozbawienia wolności. Dlatego w oparciu o treść art. 11 § 3 kk obligujący do wymierzenia kary na podstawie przepisu surowszego, Sąd orzekł karę na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk. Kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie może być uznana za zbyt

dotkliwą, albowiem odpowiada połowie możliwego zagrożenia. Zdaniem Sądu jest odpowiednią reakcją na czyn, którego dopuścił się oskarżony (...) i być może wreszcie zmieni jego postępowanie w przyszłości. W przeciwnym wypadku wielce prawdopodobne, że oskarżony (...) spowoduje w końcu wypadek ze skutkiem śmiertelnym, co z kolei spowoduje wymierzenie mu znacznie surowszej, wieloletniej kary pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę, że oskarżony (...) jest uzależniony od alkoholu, Sąd orzekł terapeutyczny system wykonania kary pozbawienia wolności.

Wobec skazania za czyn, który w swojej kwalifikacji zawiera przepis

art. 178a § 1 i 4 kk, na podstawie art. 42 § 3 kk i art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego (...) obligatoryjnie środki karne w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 złotych, to jest w najniższym jego wymiarze.

Ponadto Sąd, na podstawie art. 47 § 3 i 4 kk, orzekł wobec oskarżonego (...) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego (...) w wysokości 5.000 złotych, mającą na celu chociażby częściowe zadośćuczynienie wszelkich cierpień, jakich doznał. Orzeczenie tej nawiązki było obligatoryjne wobec treści wskazanych przepisów. Jednocześnie Sąd, mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego (...), ograniczył jej wysokość.

Ponadto Sąd, na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył czas tymczasowego aresztowania w sprawie.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego (...), zgodnie z treścią art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości i obciążył nimi Skarb Państwa.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.